

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0343 van 9 juni 2015
in de zaak 1213/0671/A/1/0637

In zake: de heer **Hans DUYM**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Piet VANDOOOLAEGHE
kantoor houdende te 9200 Dendermonde, Greffelinck 15
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw An BRAL

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 27 juni 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 8 mei 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Berlare van 22 januari 2013 verworpen.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor de plaatsing van een aanhangwagen met verkoopautomaten.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 9290 Berlare, Nieuwstraat 55 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummer 166 E.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 27 mei 2014, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Piet VANDOOOLAEGHE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en mevrouw Ann BRAL, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals van toepassing op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Op 13 november 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Berlare een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het plaatsen van een remorque met verkoopautomaten”*.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgesteld gewestplan ‘Dendermonde’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Het Agentschap Infrastructuur – Wegen en Verkeer adviseert voorwaardelijk gunstig op 28 november 2012.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Berlare weigert op 22 januari 2013 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij:

“ ...

Het betreffende perceel is gelegen aan een gewestweg, Nieuwstraat, en is bebouwd met een appartementsgebouw waarbij op het gelijkvloers een dagbladhandel is gevestigd.

Binnen de onmiddellijke omgeving worden verschillende functies verweven zoals wonen, handel, vrije beroepen en onderwijs. De gebouwen in de buurt zijn ingeplant met verschillende bouwprofielen en typologieën. Het pand uit voorliggende aanvraag betreft een halfopen bebouwing, telt twee bouwlagen en wordt afgewerkt met een hellende bedaking. De voortuinstrook is helemaal verhard met klinkers en doet dienst als oprit naar de achterliggende garages en als parkeerstrook voor de dagbladhandel.

De aanvraag betreft het regulariseren van een broodautomaat en enkele automaten voor voeding en drank, geplaatst op een aanhangwagen. De broodautomaat werd naast de dagbladhandel, in het verlengde van de voorgevel, op 1,60m van de rechtse perceelgrens geplaatst. De aanhangwagen met automaten werd in de voortuinstrook geplaatst, op 0,40m van de rechtse perceelgrens en op 7,12m van de voorliggende weg. De aanhangwagen heeft een lengte van 3,09m met een breedte van 1,58m en is voorzien van een luifel met een breedte van 2,00m. Deze heeft een hoogte van 2,30m.

Aan beide constructies werden publiciteitsinrichtingen aangebracht.

Het plaatsen van deze automaten creëert duidelijk overlast in de omgeving. Naar aanleiding daarvan werd door de uitbater van de dagbladhandel deze aanvraag ingediend.

De automaten werden ter hoogte van de voortuinstrook geplaatst, waardoor deze zichtbaar zijn vanaf de openbare weg. Gelet op de omvang van deze automaten, hun inplanting en de bijhorende lichtreclame vormen zij daardoor een erg storend element in het straatbeeld. Mede doordat zij op een zeer korte afstand van de perceelsgrens ingeplant staan, hebben zij eveneens een negatieve invloed op de omliggende percelen.

De inplanting van deze automaten is in strijd met de gangbare stedenbouwkundige normeringen, aangezien er ter hoogte van de voortuinstrook een principieel algemeen bouwverbod geldt. Het feit dat deze constructies verplaatsbaar zijn, geeft nog steeds geen vrijgeleide om dit bouwverbod te negeren.

Eveneens door de inplanting aan de straatzijde worden vaak auto's geparkeerd op een niet reglementaire wijze. Hierdoor worden vooral de zwakke weggebruikers in gevaar gebracht. Het is een jammere zaak dat de aanvrager zich hiervan niet bewust geweest is. Aangezien de automaten dag en nacht bereikbaar zijn, wordt ook 's nachts passage verwacht, wat de nodige overlast met zich meebrengt. Gelet op het feit dat deze zaken gebeuren in een dicht bebouwde omgeving kan dit niet getolereerd worden. Dit is geen plaats om dergelijke functies te kunnen verantwoorden.

Uit de aanvraag blijkt dat de uitbater van de krantenwinkel deze constructies geplaatst heeft in functie van zijn zaak. Toch kan niet worden gesteld dat deze inrichtingen noodzakelijk zijn bij het uitbaten van een dagbladhandel. De automaten zijn dus niet alleen vreemd aan de omgeving maar ook aan de loutere functie van dagbladhandel.

Gelet op de hinderlijkheid van deze constructies in het straatbeeld, de overlast en de problemen met de mobiliteit, kan worden geoordeeld dat de aanvraag een negatieve invloed op de goede ruimtelijke ordening heeft en niet als stedenbouwkundig verantwoord kan worden beschouwd.

...

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 28 februari 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 15 april 2013 dit administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 23 april 2013 beslist de verwerende partij op 8 mei 2013 als volgt het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“ ...

2.4 De goede ruimtelijke ordening

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften, opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling, zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd.

Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend.

Voorliggende aanvraag beoogt het plaatsen van een broodautomaat en een remorque met snoep- en drankautomaten bij een commercieel pand.

De broodautomaat betreft een lichte, eenvoudig verwijderbare constructie. De drank- en snoepautomaat betreft een lichte op een verrijdbare remorque geplaatste constructie.

Voor beide constructies wordt conform artikel 4.2.1. van de codex een stedenbouwkundige vergunning aangevraagd.

Door hun beperkte afmetingen hebben de constructies een geringe ruimtelijke impact. Het her en der plaatsen van brood- en andere automaten, niet verbonden aan een bakkerij, komt de goede plaatselijke aanleg niet ten goede, tenzij het op een geïntegreerde wijze gebeurt, zo niet leidt dit tot een verrommeling van het straatbeeld.

Door het toestaan van dergelijke automaten langs een dorpsweg wordt een weinig kwalitatieve plaatselijke aanleg gecreëerd.

De automaten bevinden zich bovendien op 1,60 m en 0,40 m van de rechter perceelsgrens, de broodautomaat in de rechter bouwvrije zijstrook.

Daarbij komt nog dat uit de rooilijnplannen blijkt dat de bouwlijn vastgesteld is op 12,21 m van de as van de weg. De voorgevel van de meergezinswoning op het perceel is op deze bouwlijn ingeplant. De remorque staat vóór de meergezinswoning en dus vóór de bouwlijn, hetgeen niet strookt met het rooilijnplan, noch met het gangbare gebruik dat in voortuinstroken alleen tuinaccommodatie en de noodzakelijk verhardingen en opritten toegelaten zijn.

Dat de constructie een remorque betreft en dus verplaatsbaar is, brengt hier geen verandering in.

Ten slotte dient ook opgemerkt dat de voortuinstrook integraal verhard werd ten behoeve van het stationeren en parkeren voor de dagbladhandel en doorgang naar de achterliggende garages; voor deze verhardingen werd geen stedenbouwkundige vergunning aangevraagd. De bestaande verharde toestand, waar geen sprake is van een 'voortuin' in strikte zin, kan geen vrijgeleide zijn voor de aangevraagde constructies.

Aanvrager is er niet in geslaagd het beoogde programma kwalitatief op het terrein in te passen.

2.5 Conclusie

*Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is. Stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd.
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. Toepassing van artikel 4.8.5 VCRO – bemiddeling

In haar verzoekschrift nodigt de verzoekende partij de verwerende partij uit om, met toepassing van artikel 4.8.5, §1 VCRO, een bemiddelingsprocedure op te starten.

De verwerende partij antwoordt hierop:

“
...
Wat de bemiddeling betreft, behoort het niet tot de bevoegdheid van de deputatie om te beslissen over een bemiddelingsprocedure overeenkomstig artikel 4.8.5 §1 VCRO. Enkel de Raad kan hiertoe beslissen.
”
...

Op de openbare terechtzitting van 27 mei 2014 verklaart de raadsman van de verzoekende partij dat een eerste poging tot bemiddeling met de gemeente Berlare en een betrokken buur mislukt is, maar dat de verzoekende partij formeel wel op een bemiddeling blijft aansturen.

Krachtens art. 4.8.5, §1 VCRO kan de Raad een bemiddelingsverzoek inwilligen wanneer dat verzoek het resultaat is van een akkoord tussen alle in het geding betrokken procespartijen. De Raad kan ook zelf het initiatief nemen om een bemiddelingsprocedure op te starten, maar ook dan is het akkoord van alle procespartijen vereist.

Bij gebrek aan akkoord van de verwerende partij om te bemiddelen, oordeelt de Raad dat artikel 4.8.5 VCRO niet toegepast kan worden.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

Uit de wederantwoordnota van de verzoekende partij blijkt dat zij in haar eerste middel twee onderdelen behandelt.

In het eerste onderdeel van het eerste middel argumenteert de verzoekende partij als volgt dat geen stedenbouwkundige vergunning vereist is voor de plaatsing van een verplaatsbare aanhangwagen met verkoopautomaten:

“
...
Op grond van artikel 2, 1°, 13) van het Besluit van 16 juli 2010 van de Vlaamse Regering tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, dient een woonwagen mits het respecteren van de rooilijn en afgeschermd van de straat niet te worden vergund. Artikel 2.1°, 8) van dit zelfde besluit laat zelfs een niet overdekte constructie tot 80m² in de zijtuin, tot op 1 meter van de perceelsgrens, toe, zonder dat hiervoor een vergunning dient te worden aangevraagd.
Het is op aanvragen van de gemeente Berlare dat verzoeker werd uitgenodigd een vergunning te vragen.

Het betreft een mobiele inrichting dewelke minder plaats inneemt dan een woonwagen, zodat a fortiori (qui peut le plus, peut le moins) geen vergunning is vereist.
...

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...
Verzoeker stelt dat de aanvraag een mobiele inrichting betreft dewelke minder plaats inneemt dan een niet-vergunningsplichtige woonwagen, zodat voor deze inrichting a fortiori geen stedenbouwkundige vergunning vereist is.

In artikel 2.1 van het besluit van 16 juli 2010 van de Vlaamse Regering tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, zijn de handelingen in, aan en bij woningen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, uitdrukkelijk opgesomd. Het plaatsen van verkoopautomaten is geen vrijgestelde handeling.

De a fortiori redenering omtrent een vrijgestelde woonwagen en vrijgestelde constructie kan tevens niet nuttig worden aangevoerd, aangezien het aangevraagde niet voldoet aan de voorwaarden die gelden in deze gevallen. Het aangevraagde is namelijk wel zichtbaar van op de openbare weg en bevindt zich niet in de zijtuin, maar in de voortuin.
...”

In haar wederantwoordnota voegt de verzoekende partij als volgt een tweede onderdeel aan haar argumentatie toe:

“ ...
Overeenkomstig artikel 4.4.1., § 1 VCRO kunnen beperkte afwijkingen inzake de afmeting van constructies en percelen worden toegestaan.
...”

Beoordeling door de Raad

1.

Met betrekking tot het eerste onderdeel van het eerste middel bepaalt artikel 4.2.1, 1°, a) VCRO:

“Niemand mag zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:

1° de hiernavolgende bouwwerken verrichten, met uitzondering van onderhoudswerken:

a) het optrekken of plaatsen van een constructie;

...”

Artikel 4.1.1, 3° VCRO omschrijft de term “constructie” als:

“constructie: een gebouw, een bouwwerk, een vaste inrichting, een verharding, een publiciteitsinrichting of uithangbord, al dan niet bestaande uit duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steunend omwille van de stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven staan of liggen, ook al kan het goed uit elkaar genomen worden, verplaatst worden, of is het goed volledig ondergronds;”

Geen enkele procespartij betwist dat de aanhangwagen met verkoopautomaten bestemd is om ter plaatse te blijven staan.

Er is dus in principe een stedenbouwkundige vergunning vereist, behalve wanneer het besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 2010 betreffende de meldingsplichtige handelingen ter uitvoering van de VCRO, of het besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, een vrijstelling van de vergunningsplicht voorzien.

De verzoekende partij toont niet aan dat de plaatsing van een aanhangwagen met verkoopautomaten, of een gelijkaardige inrichting, op basis van deze besluiten uitdrukkelijk vrijgesteld is van de vergunningsplicht.

De opsomming van vrijgestelde handelingen is limitatief en de verzoekende partij kan niet gevolgd worden in haar redenering, nu de door haar beoogde constructie niet voldoet aan de voorwaarden van de door haar ingeroepen artikelen 2.1°, 8 en 13 van voormeld besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 2010 tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is.

De Raad oordeelt bijgevolg dat er wel degelijk een stedenbouwkundige vergunning vereist is voor het plaatsen van een aanhangwagen met verkoopautomaten, waarvan niet wordt betwist dat ze bestemd is om ter plaatse te blijven staan.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is dan ook ongegrond.

2.

In haar wederantwoordnota vult de verzoekende partij haar argumentatie aan door te verwijzen naar artikel 4.4.1, § 1 VCRO, op basis waarvan beperkte afwijkingen inzake de afmeting van constructies en percelen kunnen worden toegestaan.

Om ontvankelijk te zijn moet een middel in het verzoekschrift vermeld worden.

De verzoekende partij beroept zich pas in haar wederantwoordnota op artikel 4.4.1, § 1 VCRO.

Het tweede onderdeel van het eerste middel is dan ook onontvankelijk.

B. Tweede en derde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij splitst haar tweede middel op in twee middelonderdelen.

In het eerste onderdeel van haar tweede middel roept de verzoekende partij de schendingen in:

“van de artikelen 119, eerste en tweede lid en van artikel 135, §2, 2 van de nieuwe Gemeentewet juncto artikel 7 van het Decreet D’Allarde.

De gemeente Berlare steunt zich louter op één getuigenis [...].

De geformuleerde ‘klacht’ i.v.m. parkeergelegenheid heeft niets te maken met de inrichting.

Deze 'klacht' kan evengoed ontstaan bij loutere exploitatie van de krantenwinkel zelf. Er kunnen immers meerdere klanten tegelijkertijd in de krantenwinkel worden bediend. Wat het beweerd verstoorde uitzicht betreft, is er sinds de verhuis van de klager geen enkel klacht meer geformuleerd. Dergelijke louter subjectieve gronden kunnen nooit een weigeringsgrond uitmaken.

Geen enkel probleem met mobiliteit, overlast of nachtlawaai wordt aangetoond. Geen enkel proces-verbaal m.b.t. deze beweerd overlast of mobiliteit werd opgesteld. Er bestaat geen enkel bewezen verband tussen de bestreden beslissing en de louter beweerd overlast.

Het is dan ook duidelijk dat de bestreden beslissing geen overlast bestrijdt, maar de automateninstallatie 'op zich'. Nergens wordt met feiten gepreciseerd welke overlast wordt geïsoleerd.

De voorwaardelijke goedkeuring, zoals deze door het Agentschap Infrastructuur – Wegen en verkeer was voorgesteld, wordt zelfs niet overwogen. Het principieel bouwverbod in de voortuinstrook is immers met de voorwaarden van het Agentschap verzoenbaar.

De gemeente Berlare kan haar bevoegdheid om verordenend op te treden alwaar 'de morele openbare orde' zou kunnen worden verstoord (quod non), niet aanwenden om zonder enige pertinente motivering een vergunningsaanvraag te weigeren.

De gemeente Berlare, inzonderheid de burgemeester, kan op grond van de artikelen 133 juncto artikel 135 van de nieuwe Gemeentewet geen maatregelen uitvaardigen ter vrijwaring van de openbare orde, zonder deze maatregelen op deugdelijke motieven te steunen.

De gemeente Berlare streeft via haar vergunningsbeleid op discriminatoire wijze doelstellingen (m.n. het tout court verbieden van drankautomaten) na waarvoor zij in wezen niet bevoegd is."

De verwerende partij antwoordt hierop:

"...

In de mate dat er kritiek op de beslissing van het college van burgemeester en schepenen wordt gegeven, moet er op gewezen worden dat deze beslissing niet het voorwerp uitmaakt van de huidige procedure, zodat dit middelonderdeel niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden, en dan ook onontvankelijk is wegens gebrek aan belang en voorwerp.

Betreffende de voorwaardelijke goedkeuring van het Agentschap Infrastructuur moet worden opgemerkt dat ten gevolge van het beginsel van de devolutive werking van het georganiseerd administratief beroep de deputatie in beroep een uitspraak doet over een aanvraag op grond van een eigen beoordeling van de aanvraag zonder daarbij gebonden te zijn door de argumenten die werden aangewend en door de adviezen die werden gegeven in de daaraan voorafgaande administratieve procedure. In het kader van de formele motiveringsplicht moet de bestreden beslissing duidelijk de met de plaatselijke aanleg of ruimtelijke ordening verband houdende redenen bevatten waarop het vergunningverlenend bestuur zich steunt of aansluit, wat in casu het geval is.

"...

In het tweede onderdeel van haar tweede middel voert de verzoekende partij de schendingen aan van:

“ ...

het evenredigheids-, zorgvuldigheids-, gelijkheids-, vertrouwensbeginsel.

...

De gemeente Berlare laat andere automaten onverlet, zelfs deze welke op het voetpad zijn geplaatst of zich midden in het toeristisch centrum bevinden.

De bestreden beslissing schendt daarenboven het redelijkheidsbeginsel door de voorwaardelijke goedkeuring zoals door het Agentschap Infrastructuur, zonder enige motivering te negeren.

Daarenboven laat de gemeente Berlare op tal van plaatsen (drank)automaten toe (die zich eveneens 's nachts laten bedienen) ...

De bestreden beslissing houdt geen evenwicht tussen het opleggen van een beperking van de economische vrijheid en deze van ordehandhaving.

...”

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...

De deputatie heeft in alle redelijkheid uiteengezet waarom ze de stedenbouwkundige vergunning niet verleent, zodat er geen sprake is van een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Het gelijkheidsbeginsel kan slechts geschonden zijn als in rechte en in feite gelijke gevallen ongelijk zijn behandeld zonder dat daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Dit houdt tevens in dat er slechts sprake kan zijn van een schending van het gelijkheidsbeginsel wanneer de gevallen waarmee wordt vergeleken uitgaan van éénzelfde overheid. De verzoekende partij die de schending opwerpt, moet dit met concrete en precieze gegevens in haar verzoekschrift aantonen (RvVb nr. A/2011/0177 van 29 november 2011).

Verzoeker toont niet aan dat de deputatie tevens de andere automaten in de gemeente Berlare heeft vergund, maar stelt enkel dat de gemeente deze onverlet laat. Opdat het gelijkheidsbeginsel geschonden zou zijn, moet de ongelijke behandeling uitgaan van dezelfde overheid, wat thans niet blijkt. Bovendien verduidelijkt verzoeker niet aan de hand van concrete gegevens in welke mate de overige automaten in de gemeente Berlare vergelijkbaar zijn met de thans gevraagde. Verzoeker laat na te concretiseren waar deze automaten zich lokaliseren ten opzichte van de thans aangevraagde automaten en of ze zich in een vergelijkbare omgeving bevonden en in welke mate die automaten een gelijkaardige impact hadden als de thans beoogde.

...”

2.

Tot slot roept de verzoekende partij nog als volgt een derde middel in:

“ ...

Schending van artikel 2 en 3 van de Wet motivering Bestuurshandelingen van 29 juli 1991.

...

Geen enkel probleem met mobiliteit, overlast of nachtlawaai wordt aangetoond. Geen enkel proces-verbaal m.b.t. deze beweerde overlast of mobiliteit werd opgesteld. De

hinderlijkheid in het straatbeeld van de constructie is louter subjectief en vooral te wijten aan het versleten publiciteitsbord DATATECH van de naaste buur (zie fotoreportage bij de aanvraag, bijlage 4)(waartegen de gemeente blijkbaar niet optreedt).

De bestreden beslissing neemt LETTERLIJK de motivering van de Provinciale Stedenbouwkundige Ambtenaar over.

De motivering in zowel het advies van de Provinciale Stedenbouwkundige Ambtenaar (punt 2.4) als deze in de bestreden beslissing begint met de woorden 'Voor het betrokken terrein' om te eindigen met 'Aanvrager is er niet in geslaagd het beoogde programma kwalitatief op het terrein in te passen'.

De bestreden beslissing is niet eigen, niet juist, niet precies en niet pertinent, zodat een schending van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet voorligt en de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

...

De verwerende partij antwoordt hierop:

“ ...

De deputatie heeft op zorgvuldige wijze het aangevraagde onderzocht en in het kader van de goede ruimtelijke ordening beoordeeld. De deputatie heeft haar ruime appreciatiebevoegdheid naar behoren uitgeoefend.

Het feit dat er geen proces-verbaal ten aanzien van de aangevraagde constructies is opgesteld, betekent niet dat deze constructies in overeenstemming zijn met de goede ruimtelijke ordening en een stedenbouwkundige vergunning zou moeten worden verleend.

Wat de overname van het verslag van de PSA betreft, bestaat er geen enkele wettelijke bepaling die de deputatie verbiedt om rekening te houden met het verslag van haar provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en het desgevallend te volgen en het zich eigen te maken. Evenmin is het vereist dat de deputatie zich uitdrukkelijk moet aansluiten bij dit verslag, wanneer zij dit verslag overneemt in het bestreden besluit (RvS nr. 203.872 van 11 mei 2010). Uit de hierboven aangehaalde motivering blijkt dat de deputatie haar beslissing afdoende heeft gemotiveerd.

...”

In haar wederantwoord breidt de verzoekende partij haar argumentatie gericht tot de gemeente Berlare op twee punten uit tot de verwerende partij.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij richt zich in de eerste plaats tegen de beslissing van 22 januari 2013 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Berlare.

Overeenkomstig artikel 4.8.2, eerste lid, 2° VCRO spreekt de Raad zich als administratief rechtscollege uit over beroepen die worden ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, en dat zijn dan uitdrukkelijke of stilzwijgende in laatste administratieve aanleg genomen bestuurlijke beslissingen met betrekking tot het verlenen of weigeren van een vergunning.

De Raad is bijgevolg niet bevoegd uitspraak te doen over de wettigheid van de beslissing van 22 januari 2013 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Berlare, die geen in laatste administratieve aanleg genomen vergunningsbeslissing is.

Voor zover het tweede en het derde middel van de verzoekende partij gericht zijn tegen de beslissing van 22 januari 2013 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Berlare, zijn deze middelen dan ook onontvankelijk.

2.1

De verzoekende partij voert ook argumenten aan tegen de motivering van de door de verwerende partij genomen bestreden beslissing.

De bestreden beslissing schendt volgens de verzoekende partij het redelijkheidsbeginsel door de voorwaardelijke goedkeuring van het Agentschap Infrastructuur, zonder enige motivering, te negeren.

De verzoekende partij meent tevens dat het gelijkheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel geschonden zijn omdat de bestreden beslissing geen evenwicht inhoudt tussen het opleggen van een beperking van de economische vrijheid en de ordehandhaving.

Tenslotte voelt de verzoekende partij zich gegriefd omdat de bestreden beslissing de motivering van het verslag van de provinciale stedenbouwkundig ambtenaar letterlijk overneemt.

Volgens de verzoekende partij is de motivering van de bestreden beslissing daardoor niet eigen aan de verwerende partij, niet juist, niet precies en niet pertinent, zodat de verwerende partij met de bestreden beslissing de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schendt.

2.2

Uit de overwegingen van de bestreden beslissing, zoals vermeld in de uiteenzetting van de feiten, blijkt dat de verwerende partij de weigering van de vergunning steunt op de vier volgende verschillende weigeringsmotieven:

(a) het her en der plaatsen van automaten leidt tot een verrommeling van het straatbeeld.

Het toestaan van dergelijke automaten langs een dorpsweg creëert een weinig kwalitatieve plaatselijke aanleg.

(b) de automaten bevinden zich op 1,60 m en 0,40 m van de rechter perceelsgrens, de broodautomaat in de rechter bouwvrije zijstrook.

(c) uit de rooilijnplannen blijkt dat de bouwlijn is vastgesteld op 12,21 m van de as van de weg. De voorgevel van de meergezinswoning op het perceel is op de bouwlijn ingeplant.

De aanhangwagen staat voor de meergezinswoning en dus voor de bouwlijn, hetgeen niet strookt met het rooilijnplan, noch met het gangbare gebruik dat in voortuinstroken alleen tuinaccomodatie en de noodzakelijke verhardingen en opritten horen.

(d) de voortuinstrook werd integraal verhard ten behoeve van het stationeren en parkeren voor de dagbladhandel en de doorgang naar de achterliggende garages; voor deze verhardingen werd geen stedenbouwkundige vergunning gevraagd.

De verzoekende partij viseert in haar tweede en derde middel vooral het vergunningenbeleid door te stellen dat de verwerende partij geen oog heeft voor de economische vrijheid.

De verzoekende partij bekritiseert echter niet de hierboven onder (b), (c) en (d) vermelde weigeringsmotieven, die duidelijk verband houden met een goede ruimtelijke ordening.

De Raad is, in de uitoefening van het wettigheidsstoezicht op de bestreden beslissing, alleen bevoegd te onderzoeken of de verwerende partij haar appreciatiebevoegdheid met betrekking tot de beoordeling van een goede ruimtelijke ordening behoorlijk heeft uitgeoefend.

De verzoekende partij toont met de in haar verzoekschrift uiteengezette middelen niet aan dat voormelde weigeringsmotieven onjuist of kennelijk onredelijk zijn en geen afdoende motivering zijn van de bestreden beslissing.

Uit het rooilijnplan blijkt immers dat het voorwerp van de aanvraag van de verzoekende partij zich situeert vóór de bouwlijn, en meer bepaald in de strook tussen de rooilijn en de bouwlijn van de woning, en meer precies op minder dan 1 meter van de rooilijn.

Los van de vaststelling dat uit het rooilijnplan blijkt dat de bouwlijn op minimum 15,5 meter van de as van de weg is vastgesteld, en niet op 12,21 meter, zoals door de verwerende partij overgenomen van het plan van de verzoekende partij, blijft het zo dat het voorwerp van de aanvraag zich vóór de bouwlijn situeert, en dat dit door de verzoekende partij niet in vraag gesteld motief van de bestreden beslissing, voldoende draagkrachtig is.

Het “bijkomend”, hierboven onder (a) vermeld weigeringsmotief dat het plaatsen van automaten tot een verrommeling leidt, is, voor zover dit leidt tot een beperking van de economische vrijheid, een overtollig motief, waarvan de eventuele onregelmatigheid zonder invloed is op het afdoende karakter van de andere hierboven onder (b), (c) en (d) vermelde, en door de verzoekende partij niet bekritiseerde weigeringsmotieven.

Eventuele gegronde kritiek op een overtollig motief kan niet leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

Zoals blijkt uit al hetgeen voorafgaat, steunt de verwerende partij de bestreden beslissing op een aantal weigeringsmotieven, waarvan de Raad er minstens één als afdoende en niet kennelijk onredelijk beschouwt.

Het tweede en derde middel van de verzoekende partij is dan ook niet gegrond.

2.3

Louter volledigheidshalve oordeelt de Raad dat uit de opbouw van de bestreden beslissing voldoende blijkt dat de overwegingen, die de basis vormen van de bestreden beslissing, steunen op een eigen beoordeling door de verwerende partij.

De verwerende partij kan de motivering van de bestreden beslissing steunen op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, zelfs door de letterlijke overname van (de motivering van) dit verslag.

Voor zover de verzoekende partij een schending van de motiveringsplicht opwerpt omwille van de letterlijke overname van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, is het middel ongegrond.

VII. Toepassing van artikel 4.8.4 VCRO – bestuurlijke lus

De verzoekende partij vraagt in haar verzoekschrift *“de gemeente Berlare in toepassing van artikel 4.8.4 VCRO de kans te geven de onregelmatigheden in de bestreden beslissing te herstellen”*.

Los van de vaststelling dat niet (het college van burgemeester en schepenen van) de gemeente Berlare, maar de verwerende partij de bestreden beslissing genomen heeft, verklaart de raadsman van de verzoekende partij op de openbare terechtzitting van 27 mei 2014, omwille van de vernietiging van de toepasselijke bepaling bij arrest van het Grondwettelijk Hof van 8 mei 2014, afstand te doen van de vraag naar de toepassing van de bestuurlijke lus.

Niet alleen zijn er geen redenen die zich verzetten tegen deze afstand, maar bovendien kan de Raad artikel 4.8.4 VCRO niet (meer) toepassen omwille van de vernietiging ervan bij arrest van het Grondwettelijk Hof van 8 mei 2014.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk, maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 9 juni 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS,   voorzitter van de eerste kamer,
met bijstand van

Hildegard PETTENS,   toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS